

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. Враца, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, II-РИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на деветнадесети май през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петя П. Вълчева-Чукачева

Членове: Ана Б. Ангелова-Методиева
Калин Тр. Тодоров

при участието на секретаря Виолета Цв. Вълкова
в присъствието на прокурора Ас. В. П. Н. В. Л.
като разглежда докладваното от Ана Б. Ангелова-Методиева Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20221400600195 по описа за 2022
година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 318 и сл. от НПК.

Образувано е въз основа на въззивна жалба от адв. Г.П., в качеството му на защитник на подсъдимия Д. КР. Й., против присъда № 2 от 17.06.2021год. на РС Мездра, постановена по НОХД № 276/2021г. по описа на същия съд. С атакуваната присъда РС Мездра е признал подсъдимия Д.Й. за виновен в извършено престъпление по чл. 338, ал.3, пр.2, вр. ал.1 НК, за което му е наложил наказание лишаване от свобода за срок от 6 години, при първоначален режим "Общ" на изтърпяване на наказанието. Със същата присъда, съдът е осъдил подсъдимия Д.Й. да заплати на гр. ищци Б.Т. и П.П. сумата 200 000.00 лв. за всеки един от тях, представляваща обезщетение за причинени от деянието неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на увреждането.

В жалбата се навеждат доводи, че присъдата е постановена в нарушение на материалния закон и при съществено нарушение на процесуалните правила.

В следствие след запознаване с мотивите към присъдата, са постъпили две допълнения към въззивната жалба от защитниците на подсъдимия - адв. Г.П. от АК

Враца и адв. В.Е. от Софийска адвокатска колегия, в които се навеждат доводи за необоснованост и незаконосъобразност на атакувания съдебен акт, за допуснати съществени процесуални нарушения при изготвяне на мотивите, които са довели до ограничаване процесуалните права на подсъдимото лице. Изтъква се, че изводът на решаващия състав за наличието на квалификацията "особено тежък случай" не е изграден при спазване изискването за обективно и всестранно изследване на всички обстоятелства по делото. Навеждат се доводи и за явна несправедливост на наложеното наказание и липса на мотиви при неговата индивидуализация. Жалбата е насочена и срещу гражданско-осъдителната част, за която се прави възражение, че неправилно е определено и мотивирано присъденото обезщетение. Прави се искане за изменение на присъдата, е налагане на по-леко наказание, с приложение на чл. 66 НК.

Против присъдата на Районен съд - Мездра е постъпила въззивна жалба и от частните обвинители Б. Т. Т. и П. Б. П., чрез повереника им адв. С.Г.. В жалбата се навеждат доводи за явна несправедливост на наложеното наказание, което според тези жалбоподатели е занижено. Навеждат се доводи, че съдът не е отчетел всички отегчаващи вината обстоятелства, поради което неправилно е определил наказанието при превес на смекчаващите вината обстоятелства. Прави се искане за изменение на присъдата с увеличение на наказанието, което подсъдимият Й. да търпи.

С решение №110/12.04.2022г. постановено по НД №48/2022г. по описа на Софийския апелативен съд, решение №63/15.12.2021г. постановено по ВНОХД №397/2021г. по описа на Окръжен съд – Враца е отменено в наказателно – осъдителната му част, наказателното производство по делото е възобновено в посочената част и същото е върнато на Окръжен съд – Враца за ново разглеждане от друг състав на съда от стадия съдебно заседание.

В съдебно заседание подсъдимия Д. КР. Й. се явява лично и с договорните защитници адв. В.Е. и адв. Я.Н. и двамата от САК. Поддържат подадената въззивна жалба и допълненията към нея, с изложените в тях доводи и съображения. Акцентира се върху отменителното решение за възобновяване производството по делото на Софийския апелативен съд, който е възприел изцяло защитната теза на подсъдимия, за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се немотивиране на извода на първоинстанционния съд, че се касае до "особено тежък случай". В тази насока се изразяват съображения, че се възпрепятства въззивния контрол и не може да се разбере каква е волята на съда, като се иска връщане на делото на РС – Мездра за ново разглеждане от друг състав на съда. Твърди се, че по делото не са налице обстоятелства, които да характеризират деянието като такова, отличаващо се от обикновените случаи както относно обществената опасност на самото деяние, така и относно обществената опасност на дееца.

Според защитата на подс. не може да се вменява във вина на подсъдимия

действия, извършени от неговия малолетен син, нито по отношение начина на извършването - стрелба от упор, нито по отношение на интензитета - смърт на детето, продължила мъчително 5 минути. В тази насока се изразява становище, че неправилно първоинстанционния съд е обосновал този квалифициращ признак с голямото количество оръжия, които подсъдимият е притежавал законно, нито с неправилно възприетото от съда, че той е обучавал сина си да стреля с оръжията, които е притежавал. Адвокат Н. посочва в пледоарията си, че няма съмнение, че по време на настъпване на събитието бащата и майката на К. не са били там при децата, но там не са били и родителите или близък на пострадалото дете.

Прави искане за изменение на присъдата с промяна на квалификацията по чл. 338, ал.3, пр.1 НК и да се определи наказание, което да съответства на тежестта на деянието, да се вземат предвид личните качества на дееца, което да гарантира постигане целите на наказанието и за което няма формална пречка да бъде отредено в такъв размер, че да бъде възможно прилагането на чл.66, ал. 1 НК.

Подсъдимият Д.Й., изцяло поддържа изложеното от неговите защитници, като прави искане за по-леко наказание за да може да се грижи за децата си и да ги възпитава нормално.

Повереникът на гр. ищци и частни обвинители адв. Н. поддържа подадената от тях жалба, като изразява становище, че мотивите на първоинстанционния съд са безупречни както от фактическа страна, така и изводите, приети в наказателно – осъдителната част на постановения съдебен акт. Излага съображения, че съда е приел сравнително либерално отношение към подсъдимия Й. при определяне размера на наложеното наказание и това трябва да бъде променено от въззивната инстанция. Същият посочва, че няма такова справедливо наказание, което да удовлетвори всяка една от страните - било то пострадалите, било то подсъдимия. Навежда доводи, че един човек, който не е положил никакви грижи за съхранението на оръжието, пушката на едно място, патроните на друго място, означава едно абсолютно безотговорно отношение, което не може да бъде заменено с каквото и да е осъждане, дори в условията на чл.66 НК. Пледира, че независимо от чистото съдебно минало на подс.Й., наказанието следва да бъде определено около максимума на предвиденото в закона наказание.

Адв. Д. сочи, че единствения правен спор в случая е дали има особено тежък случай, или не. Същата посочва, в тази връзка на първо място следва да се има предвид личността на подсъдимия, който по свидетелски показания е учил малолетния си син К. да стреля с оръжие, както и че същия има две малки деца в дома си, а и идват децата на съседите, е позволил да не съхранява оръжие по предвидения в закона начин. Подс. Й. е имал 4 карабини и нито една от тях не се е намирала на място, което да отговаря на условията за съхранение на оръжие. В тази насока, адв. Д. набляга, че е завишена

обществената опасност на дееца, с оглед начина на възпитание на сина си и начина, по който са съхранявани оръжията в дома му, водят до наличието на особено тежък случай по смисъла на чл.93, т.8 НК. Искането е да бъде увеличен размера на наказанието наложено на подс.Й. така, както е поискано с въззивната жалба.

Повереникът на гр. ищци и частни обвинители адв. С.Г. поддържа подадената от тях жалба, като изразява становище, че неправилно наказанието на подсъдимия е определено при превес на смекчаващите вината обстоятелства. Твърди, че по делото са събрани доказателства за наличие на многобройни отегчаващи вината обстоятелства, с което съдът е следвало да се съобрази и да определи наказанието на подсъдимия над средния размер, предвиден за този вид престъпления. В тази връзка поддържа искането от жалбата за изменение на присъдата и увеличаване размера на наложеното наказание. В същото време повереникът на гр. ищци оспорва жалбите на защитниците и наведените от тях във въззивното производство доводи. Изразява становище, че правилно е прието както с обвинението, така и от съда, че случаят е особено тежък по смисъла на чл. 93, т.8 НК, тъй като са налице и двете изисквания - висока степен на обществена опасност както на деянието, така и на дееца. Навежда съображения, че подс.Й. е допуснал груби нарушения при съхранението на ловното оръжие , както и наличието на погубен един човешки живот – дете на 8 години, като в съвкупност тези две обстоятелства сочат изключително висока степен на обществена опасност. Поддържа се, съдът да не определя наказанието при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства, а обратното – при превес на отегчаващите отговорността обстоятелства.Претендират се разноси за всички съдебни инстанции.

Представителят на Окръжна прокуратура – Враца поддържа становището, че обжалваната присъда е законосъобразна, обоснована и правилна. Не са налице нарушения на материалния закон и не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както се твърди във въззивната жалба на подс.Д.Й.. Заявява, че жалбата на частните обвинители е необоснована и неоснователна, като неправилно се твърди че наказанието е явно несправедливо. Представителят на държавното обвинение поддържа, че подс.Д.Й. е признал изцяло изложените в обвинителния акт факти и обстоятелства, по реда на Глава 27 от НПК, в хипотезата на чл. 371 т.2 от НПК, и с това си действие е дал основание на съда да приложи чл. 58а НК. Безспорно е установено, че подсъдимият не е осъществил контрол при съхраняването на 4 броя огнестрелни оръжия и 28 броя боеприпаси, с което е нарушил разпоредбите на чл. 59 ал.1 и чл. 98 ал.1 и ал.2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и инструменти. Поддържа, че с оглед чистото съдебно минало на подсъдимия, това, че изцяло е признал фактите и обстоятелствата от обвинителния акт, присъдата от 6 години лишаване от свобода е справедлива и законосъобразна, с нея ще бъдат постигнати целите на наказанието по чл. 36 от НК, а именно - да въздейства върху подсъдимия и другите членове на обществото.

В съдебно заседание са приложени по делото, представените от частното обвинение писмени документи, а именно: два броя писма от Държавно Горско стопанство Мездра до адв. И.Н., заверен график за ловуване на индивидуален лов на дива свиня - м. януари, списък на ловците, които ще получат разрешителни за м. януари 2021г. и 12 броя разрешително за индивидуален лов.

Въззивният съд, като взе предвид наведените в жалбите и в съдебно заседание доводи и съображения и след цялостна служебна проверка на атакувания съдебен акт, извършена по реда на чл. 314 НПК, приема следното:

Жалбите и на двете страни са подадени в законоустановения 15-дневен срок, от надлежни страни и против подлежащ на обжалване съдебен акт, което обуславя процесуалната им допустимост.

Разгледани по същество, жалбите на подсъдимия Д.Й. и неговите защитници са частично основателни.

Производството пред първоинстанционния съд е протекло по реда на глава XXVII от НПК - съкратено съдебно следствие в хипотезата на чл. 371, т.2 НПК, като подсъдимият Д.Й., със съгласието на неговите защитници е признал фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и е дал съгласие за тези факти да не се събират доказателства, а събраните на досъдебното производство да се ползват при постановяване на присъдата. Съдът по реда на чл. 372, ал.4 НПК е одобрил направеното от подсъдимия самопризнание на фактите, като е приел, че същите се подкрепят от събраните на досъдебното производство доказателства. В резултат на проведената съкратена процедура, съдът в мотивите на своя съдебен акт и по реда на чл. 373, ал.3 НПК е приел за установена фактическа обстановка, съответстваща на изложените в обстоятелствената част на обвинителния акт факти и обстоятелства, като се е позовал на направеното от подсъдимия самопризнание на тези факти и на събраните в досъдебното производство доказателства.

С обжалваната присъда Районен съд - Мездра е признал подсъдимия Д. КР. Й. за виновен в това, че на 08.01.2021г. в гр. Мездра, в дом, находящ се на ул. "****" №6, като е държал огнестрелни оръжия: 1бр. ловна, полуавтоматична пушка "****", модел "****", калибър 7,62x63мм с № ВВ148103В18; 1бр. ловна пушка "Armsan A 612", калибър 12 с № 12А34625; 1бр. ловна пушка успоредка калибър 12 с № 3136360; 1бр.ловна пушка успоредка калибър 16 с № 77084 и 28 броя боеприпаси в нарушение на разпоредбите на чл. 59, ал.1 от ЗОБВВПИ и чл.98, ал.1 и 2 от ЗОБВВПИ, като не е взел необходимите мерки за сигурност и особено мерките, предвидени в надлежните правилници, наредби и инструкции - допуснал е достъп на други лица до оръжията и не е предприел мерки за недопускане на злополуки и наранявания при употребата им - не ги е съхранявал в метална каса, неподвижно закрепена, снабдена със секретно заключващо устройство или в отделно помещение е врата със секретни и заключващи

се устройства и входна метална врата, от което деяние е последвала смъртта на едно лице - малолетния Т.Б. Т., б.ж. на гр. Мездра, като не е искал и не е допускал това и случаят е особено тежък, поради което и на основание чл. 338, ал.3, пр.2, вр. ал.1, вр. чл. 58а, ал.1 и чл. 54 НК го е осъдил на шест години лишаване от свобода, при първоначален "общ" режим на изтърпяване, съгласно чл. 57, ал.1, т.3 ЗИНЗС.

На основание чл. 59, ал.1, т.1, вр. ал.2 НК съдът е приспаднал от така определеното наказание времето, през което подсъдимия Й. е бил задържан за 72 часа и по МН "Задържане под стража".

С присъдата си, съдът е осъдил подсъдимия Д.Й. да заплати на гр. ищци Б.Т. и П.П. сумата по 200 000. 00 лв. на всеки от тях, представляваща обезщетение за причинени от деянието неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на уреждането, както и направените разноски за адвокат в размер на 4500.00 лв.

В тежест на подсъдимия са възложени направените по делото разноски в размер на: 16 000.00 лв. по сметка на РС-Мездра - държавна такса върху присъденото обезщетение; 9650.51 лв. разноски по делото в полза на бюджета на ВСС.

С присъдата си, първоинстанционният съд се е произнесъл и по веществените доказателства.

С решение №63/15.12.2021г. по ВНОХД №397/2021г. по описа на Окръжен съд – Враца при първото разглеждане на делото от въззивната инстанция, присъдата на първоинстанционния съд е изменена, в частта, относно уважения граждански иск, като окръжния съд е намалил размера на присъденото обезщетение за неимуществени вреди от по 200000.00 лв., на по 100000.00 лв. обезщетение за всеки от двамата граждански ищци Б. Т. Т. и П. Б. П., ведно със законната лихва, считано от 08.01.2021г. до окончателното изплащане на сумите. Със същото решение присъдата на районния съд е изменена и в частта, относно размер на държавната такса върху присъденото обезщетение, като е намален от 16000.00 лв. на 8000.00 лв., която е осъден подс. Й. да плати в полза на РС – Мездра.

С решение №110/12.04.2022г. постановено по НД №48/2022г. по описа на Софийския апелативен съд, решение №63/15.12.2021г. постановено по ВНОХД №397/2021г. по описа на Окръжен съд – Враца е отменено в наказателно – осъдителната му част, наказателното производство по делото е възобновено в посочената част и същото е върнато на Окръжен съд – Враца за ново разглеждане от друг състав на съда, от стадия съдебно заседание. В гражданско-правната си част, същото е влязло в законна сила.

Възприетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка изцяло се възприема и от настоящата въззивна инстанция.

По делото е установено, че подсъдимият Д.Й. от гр. Мездра бил законен ловец

от 2002г. Същият притежавал необходимите по закон разрешения за съхранение, носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, които редовно подновявал. Последното разрешение било от 13.10.2016г., със срок на валидност до 12.10.2021г. за следните оръжия: 1бр. гладкостенна ловна пушка "Тула" - успоредка, калибър 16, с № 77084/62; 1бр. гладкостенна ловна пушка Чешка Збьовка, калибър 12 с № 31363/60; 1бр. ловна пушка гладкостенна /полуавтомат/ "Armsan A612", калибър 12 с № 12A34625.

На 08.12.2020г. подсъдимия Й. подал заявление до Началника на РУ-Мездра за издаване на разрешение за придобиване на последното оръжие - ловна полуавтоматична пушка /нарезна ловна карабина/ "****", модел "****", калибър 7,62x63мм с № ВВ148103В18 на оръжието. Заявлението било придружено с декларация по чл. 76, ал.4, т.2 от ЗОБВВПИ, в която декларирал, че придобитите от него оръжия ще съхранява при условията на чл. 98 от ЗОБВВПИ. Разрешението за това оръжие му било издадено на 10.12.2020г. под №202007055963 за придобиване на огнестрелно оръжие и боеприпаси към него ловна полуавтоматична пушка /нарезна ловна карабина/ "****", модел "****", калибър 7,62x63мм.

На 17.12.2020г. подсъдимият придобил посоченото оръжие и го регистрирал в служба КОС при РУ-Мездра на 21.12.2020г. На 22.12.2020г. било издадено и удостоверение за техническа годност на оръжието по предназначение.

Въпреки, че бил запознат е изискванията на ЗОБВВПИ за съхранението на притежаваните от него оръжия и боеприпаси/28 бр.боеприпаси/ - чл. 59, ал. 1 и чл. 98 от закона, подсъдимият Й. не съхранявал същите съгласно цитираните разпоредби - в метална каса или помещение с врата и заключващо се устройство, а държал същите в мазата на дома си в гр. Мездра, на ул."****" №6. Този дом бил обитаван както от подсъдимия, така и от останалите членове на семейството му - съпруга и две малолетни деца - на 8 и на 3 години. Тази маза нямала заключваща се врата и до нея имали достъп всички членове на семейството, включително и малолетните деца, като 8- годишния К. Й. често слизал до мазата за различни вещи.

Подсъдимият Й. често ходел на лов, като бил обучил и сина си К. да борави с притежаваните от него огнестрелни оръжия и боеприпаси. На 08.01.2021г. подсъдимият бил решил да ходи на лов, за което приготвил ловната си полуавтоматична пушка "****", модел "****" и пачка с 5 патрона за нея. Тъй като времето било дъждовно, подсъдимият се отказал да ходи на лов и след като оставил приготвената пушка извън калъфа, недалеч от входната врата на стълбите, водещи към мазата, а патроните в джоба на якето си, заминал с лекия си автомобил до стопанисваните от него земеделски земи в землищата на съседните на гр. Мездра села. По този начин, поради проявената от него небрежност към притежаваните оръжия, той предоставил значително по-голям достъп до приготвената за лов пушка, като е

поведението си създал предпоставки за възникване на злополуки с оръжието.

В същия ден, съпругата на подсъдимия - св. М. Й.а била на работа в оранжерия на фирма "Озирис"-Мездра, като до работа пътувала със собствен лек автомобил, за да прибира дъщеря си София Й.а, която в този ден била на детска градина в гр. Мездра. Св. К. Й. учел в ОУ"****" гр. Мездра и ходел до училище и се прибирал сам, като след обяд посещавал занималия до около 16,30ч. В този ден бил на училище и си тръгнал от занималия около 16,16ч. По пътя си срещнал пострадалия Т.Б. Т., с когото били съученици и приятели. Последният му предложил да си играят двамата и св. К. Й., след като уведомил по телефона майка си, че се прибира и ще си играят с Т.Т., решил да се прибере в къщи, за да си остави раницата и да се преоблече. Заедно с него в къщата влязъл и пострадалия Т. около 16,30ч., като двете деца били сами в къщата. В този момент, св. Ц.Й., който живеел в съседство на дома на подсъдимия бил на прозореца и пушел. Видял двете деца, които влезли в къщата на подсъдимия. Малко след влизането им се чул силен гръм, а след около 10-15 минути, по – късно, видял св. К. Й. да влочи тялото на Т.Т. за краката, по пътеката към портата и улицата. Дънките на Т. били изхлужени от дърпането и били на глезените му, а краката му били боси. След като оставил тялото на пострадалото дете на стълбите до портата, К. Й. се върнал в къщата и изнесъл купа вода и парцал, с които започнал да чисти пътеката, въпреки, че в това време валил дъжд. След това, отново хванал за краката тялото на Т.Т. и го издърпал навън на улицата, където го оставил по корем на тротоара. Продължил да бърше с вода и парцал пътеката, което направило впечатление на св. Й., още повече, че същият забелязал, че момчето бърше кръвта по пътеката и на улицата. Свидетелят позвънил на братовчедка си Г. Т., която била лекар и я уведомил за това, което видял. Св. Т. незабавно отишла на място и видяла полуголото дете, изхвърлено на улицата, както и св. К. Й., който се скрил. След като установила кое е детето, св. Т. отишла до дома на родителите му и ги извикала. Пристигайки на място, родителите на пострадалия Т. го взели и с тяхната кола го закарали в ФСМП-Мездра, където само констатирали смъртта му.

Св. И.Д. бил в дома си, който е в съседство на този на подсъдимия, когато чул викове и писъци и когато излязъл видял само св. Г. Т., Ц.Й. и Т.Ц., които били видимо притеснени. Приближавайки към портата на подсъдимия видял размитата кръв и разбрал, че нещо се е случило, поради което се обадил на подсъдимия да се прибира. Подсъдимият се обадил на сина си, за да разбере какво се е случило, след което се прибрали и двамата със съпругата си. На място пристигнали полицейските служители К.Н. - инспектор "Криминална полиция", И.Д. - младши разузнавач и К.М. - началник на РУ-Мездра. Докато разговаряли със св. Г. Т., подсъдимият Й. влизайки в дома си видял ловната полуавтоматична пушка "**** **", която бил оставил на стълбите сутринта, забелязал, че била мокра и я прибрал в мазата. Под закачалката, където бил оставил ловното си яке забелязал гилза, която изритал по стълбите към мазата. Същият

установил, че от 5-те броя патрони за пушката, които бил оставил в якето си имало само 4бр. Поискал обяснение от сина си К. Й. за случилото се, но в това време пристигнали полицейските служители и чули как подсъдимият се кара на сина си. При разговора си с тримата свидетели - полицейски служители, подсъдимият им показал гилзата, след което свидетелите запазили местопроизшествието до пристигане на разследващ екип. Били иззети притежаваните от подсъдимия оръжия, боеприпаси и вещи, по които установили следи от престъплението.

За изясняване на делото от фактическа страна е допусната и назначена съдебно-медицинска експертиза на труп на детето Т.Б. Т., от чието заключение е установено, че е налице транзиторно огнестрелно нараняване на шията с входна огнестрелна рана по предната повърхност на шията, раневия канал засягащ по хода си меките тъкани на шията, съдово нервния сноп на шията, вляво и със счупвания на шийни прешлени от 4-ти до 7-ми включително; изходна рана по задната повърхност на шията. Картина на бърза настъпила смърт при остра кръвозагуба – бледост на кожа и лигавица, анемия на вътрешни органи; кръвонасядане по предната повърхност на ляво рамо. Като причина за смъртта е посочено в заключението остро развила се кръвозагуба в следствие на установеното огнестрелно нараняване. Смъртта е в пряка причинна връзка с посоченото огнестрелно нараняване и е настъпила бързо, като е била неизбежна. По механизъм уврежданията в областта на шията отговарят да са получени от действието на проектил и допълнителните фактори на изстрела, като същия е бил от упор през преграда и посоката на раневия канал е отпред назад, отляво на дясно и от долу на горе спрямо шията. Кръвонасяданията по лявото рамо по механизъм на уврежданията отговарят да бъдат получени от действието на твърд тъп предмет, може да бъде получено към момента на настъпване на смъртта, но не е допринесло за настъпване на неблагоприятния изход. Смъртта е настъпила между 16.00ч. и 18.00ч. на 08.01.2021г., като е настъпила до 5-6 минути от момента на инцидента. При огледът и аутопсията на трупа е било извършено рентгеново изследване в областта на шията, при което е установено наличие на множество частици с метална плътност и сив цвят с неправилна форма, както и частици с тъмен, черен цвят, които са иззети. Иззет и е сравнителен материал от слюнка от устна кухина; дактилоскопни отпечатыци от двете ръце; ацетонови обтривки от двете ръце; обтривка от и около раната на шията под брадичката; обтривки от страничната /тилна/ рана на шията; урина; кръв на марля и дрехите, с които е бил облечен.

По делото е изготвена химична експертиза, от чието заключение е установено, че по представените обтривки иззети от цевите на оръжия – ловна полуавтоматична пушка /нарезна ловна карабина/ "****", модел "****"; от гладкостенна ловна пушка "Тула" - успоредка, калибър 16, с № 77084/62; от гладкостенна ловна пушка Чешка Збьовка, калибър 12 с № 31363/60; от ловна пушка гладкостенна /полуавтомат/ "Armsan A612", калибър 12 с № 12A34625 се установява наличие на неизгорели

барутни частици, както и следи от произвеждан изстрел. От проведеното химично изследване на текстилната материя иззета в лабораторни условия от горна дясна част на черно яке от трупа на Т.Т. са установени неизгорели барутни частици, като следи от произвеждан изстрел. При химичното изследване на ацетонови обтривки иззети от външната част от рана в областта на врата и вътре в нея на трупа на Т.Т. се установява наличие на неизгорели барутни частици, като следи от произвеждан изстрел. При химичното изследване на ацетонови обтривки иззети от външната част от рана в областта на тила и вътре в нея на трупа на Т.Т. не се установява наличие на неизгорели барутни частици, като следи от произвеждан изстрел. При изследването на ацетонови обтривки от ръцете на трупа се установява наличие на неизгорели барутни частици като следи от произвеждан изстрел по дясна ръка, а по лява ръка не са установени такива.

По представените за изследване обтривки от ръцете на подс. Д.Й. и св.М. Й.а, не е установено наличие на неизгорели барутни частици, като следи от произвеждан изстрел.

От заключението на изготвената балистична експертиза се установява, че представените за изследване 4 бр. пушки представляват стандартни огнестрелни оръжия, които са годни да се ползват по предназначение и да произвеждат изстрели. Представената гилза е част от стандартен патрон за огнестрелно оръжие калибър 30-06 и е изстреляна от предоставената за изследване пушка "****", модел "****" с номер обозначаващ оръжието BB148103B18. Според заключението, двата метални обекта с неправилна форма е възможно да са част от боеприпас за огнестрелно оръжие, куршум от патрон за ловна нарезна карабина, но предвид, че са силно деформирани са негодни за сравнително идентификационно изследване. Представените за изследване обекти, иззети от аутопсията от трупа са с малки габаритни размери и не са годни за сравнително идентификационно изследване. Представените за изследване 7 бр. патрони с жълт цвят са стандартни боеприпаси за огнестрелно оръжие, пушка калибър 30-06, годни са да се ползват по предназначение и могат да се ползват като боеприпаси за представената пушка "****", модел "****" с номер обозначаващ оръжието BB148103B18. Представените 22 бр. патрони ловни са стандартни боеприпаси за огнестрелно оръжие. Патронът обозначен "70SOCOL 70 СОКОЛ" е негоден да се ползва по предназначение, другите 21 бр. патрони са годни да се ползват по предназначение и могат да се ползват като боеприпаси за представените пушки.

От заключението на изготвената комплексна физико – химична експертиза се установява, че следите от капсулния състав на патрона, които обикновено са антимонов, барий, олово и калий са уникални по морфология и представляват най – сигурно доказателство за произвеждане на изстрел. В цевта на ловна пушка "****", модел "****" с номер обозначаващ оръжието BB148103B18 са установени голям брой капсулни

микрочастици с различен химичен състав. Такива са открити както по дрехите на детето К., така и по представеното за изследване черно зимно яке на Т.Т. От заключението е установено, че капсулните микрочастици, регистрирани по ръцете и дрехите на К. Д. Й. съответстват на тези, установени в цевта на ловна полуавтоматична пушка "****", модел "****" с номер обозначаващ оръжието BB148103B18. Едната от капсулните микрочастици, установени по левия ръкав на тъмносинята му блуза с дълъг ръкав съответства на състава на представената за изследване гилза с обозначение на дъното "S&B 30-06 SPRG". Капсулните микрочастици, регистрирани по пробойните на черното зимно яке на Т.Т. съответстват по състав на тези установени в цевта на ловна полуавтоматична пушка "****", модел "****" с номер обозначаващ оръжието BB148103B18, както и на тези установени по ръцете и дрехите на К. Й..

От заключението на балистична експертиза се установява, че представените за изследване 2 бр. метални парчета, иззети при огледа на местопроизшествието, представляват ризница на куршум и деформиран оловен сърдечник на куршум. Представената за изследване ризница е била част от куршум, изстрелян от представената ловна полуавтоматична пушка "****", модел "****" с номер обозначаващ оръжието BB148103B18.

От заключението на назначената по делото дактилоскопна експертиза се установява, че по предоставените за изследване 4 бр. оръжия не са открити годни дактилоскопни следи, за сравнително идентификационно изследване.

По делото е изготвена ДНК експертиза, от чието заключение е видно, че за отривка от спусък на ловна полуавтоматична пушка "****", модел "****" с номер обозначаващ оръжието BB148103B18 и два броя метални обекти с неправилна форма, не е определен годен за идентификация ДНК профил.

За изясняване на делото от фактическа страна е допусната и назначена видео – техническа експертиза, от чието заключение е установено, че на 08.01.2021г. подс. Д.Й. и съпругата му М. Й.а не са били на територията на гр.Мездра.

По делото са изготвени психолого – психиатрична експертиза и комплексна съдебна психолого-психиатрична експертиза за детето К. Й., от чиито заключения се установява, че малолетното дете може да бъде участва като свидетел по делото, има правилно развитие, добри за възрастта когнитивни способности, не са налице невроразвитийни дефицити и няма данни за психична болест. Свидетелската годност на лицето отговаря на календарната му възраст и последствията от преживяното. Посочено е в заключенията му, че показанията му могат да носят отпечатък от особеностите на периода, през който преминава и провокираните от това защитни механизми/отричането/.

В хода на разследването е извършен следствен експеримент на местопроизшествието в присъствието на съдебен лекар и експерт от отдел "Балистика"

при ОД на МВР – Враца, и в тази връзка е дадено заключение от комплексна съдебно – медицинска и балистична експертиза, като се установява, че вероятният механизъм на произведения изстрел, при който е получено огнестрелното нараняване на Т.Т. е стрелба с огнестрелно оръжие от упор или много близко разстояние, при което посоката на раневия канал и на възпроизведения изстрел е отпред назад, отдясно наляво и отдолу нагоре спрямо шията. Траекторията на куршума от дулото на оръжието до срещата му с пострадалия е права линия. Изстрелът е произведен от друго лице, като предвид всички данни по делото, то с достатъчно основание може да се каже, това лице е малолетния К. Й..

Възприетата от първоинстанционния съд, а и от настоящата инстанция фактическа обстановка се основава на изложените в обстоятелствената част на обвинителния акт факти и обстоятелства, на самопризнанието на подсъдимия на тези факти и обстоятелства и на събраните в досъдебното производство писмени и гласни доказателства, които в пълна степен подкрепят тези факти.

Съдът е обсъдил в необходимия обем и пълнота за проведеното съкратено съдебно следствие и в изпълнение разпоредбата на чл. 305, ал.3 НПК събраните на ДП доказателства, отчел е липсата на съществени противоречия в доказателствения материал, в резултат на което е стигнал до обосновани правни изводи.

Правилно съдът е приел за установено по безспорен начин, че намерените и иззети по надлежния ред, в дома на подсъдимия 4 броя оръжия и боеприпаси за тях, са законно притежавани от подсъдимия - на база приложената по делото писмена документация и обясненията на самия подсъдим. Обосновано и законосъобразно е прието за доказано и обстоятелството, че тези оръжия не са съхранявани съгласно изискванията на чл. 59, ал.1 и чл. 98 от ЗОБВВПИ - не са били заключени нито в метална каса, нито в помещение със заключваща се врата, а са били оставени на бюфета в мазето на къщата, при незаклучена врата и на общодостъпно за всички членове на семейството място, както и 1 бр. калъф за ловна пушка. Този факт се потвърждава освен от обясненията на подсъдимия и от протокола за оглед на местопроизшествието, при който оръжията са намерени в дома на подсъдимия. По безспорен начин е установено и обстоятелството, че в инкриминирания ден ловната карабина "****" е била оставена от него на стълбите пред мазето - общодостъпно място, а патроните 5бр. са били в джоба на якето му, като след нещастния случай с малолетното дете Т.Т., тези патрони вече са били 4 броя, а не 5. Намерената гилза, също потвърждава това обстоятелство, че един от патроните е бил изстрелян. Обстоятелството относно смъртоносното нараняване на детето с тази пушка в дома на подсъдимия се потвърждава както от протокола за оглед и иззетата кръв, изследвана от ДНК експертизата, така и от показанията на св. Ц.Й. – който е видял влизането на двете деца в къщата на подс. Й. и 10-15 мин. по – късно е чул силен гръм и е видял

извличането на тялото на пострадалия от св. К. Й., оставянето му на тротоара и опитите за измиване на кръвта. Св. Г. Т. не е очевидец на деянието, но същата на процесната дата 08.01.2021г. е чула силен гръм от дома на подс.Й., излязла на вън и видяла пред портата на подсъдимия да лежи детето Т.Т., като имало кръв около него. Същата уведомила родителите на детето, които го транспортирали до ФСМП – Мездра, където била констатирана смъртта му.

Това се потвърждава и от показанията на свидетелите К.Н., К.М. и И.Д., пристигнали първи в дома на подсъдимия.

От заключенията на изготвените по делото експертизи и следствен експеримент/ съдебно-медицинска експертиза на труп на детето Т.Б. Т., химична експертиза, балистична експертиза, комплексна физико – химична експертиза, комплексна съдебно – медицинска и балистична експертиза/ се установява, че причина за смъртта на малолетния Т.Т. е остро развила се кръвозагуба в следствие на установеното огнестрелно нараняване. Смъртта е в пряка причинна връзка с посоченото огнестрелно нараняване и е настъпила бързо за 5-6 минути, като е била неизбежна. По механизъм уврежданията в областта на шията отговарят да са получени от действието на проектил и допълнителните фактори на изстрела, като същия е бил от упор през преграда и посоката на раневия канал е отпред назад, отляво на дясно и от долу на горе спрямо шията. От заключението на комплексна физико – химична експертиза се установява, че в цевта на ловна пушка "****", модел "****" с номер обозначаващ оръжието BB148103B18 са установени голям брой капсулни микрочастици с различен химичен състав. Такива са открити както по дрехите на детето К., така и по представеното за изследване черно зимно яке на Т.Т..От заключението е установено, че капсулните микрочастици, регистрирани по ръцете и дрехите на К. Д. Й. съответстват на тези, установени в цевта на ловна полуавтоматична пушка "****", модел "****" с номер обозначаващ оръжието BB148103B18. Едната от капсулните микрочастици, установени по левия ръкав на тъмносинята му блуза с дълъг ръкав съответства на състава на представената за изследване гилза с обозначение на дъното "S&B 30-06 SPRG". Капсулните микрочастици, регистрирани по пробойните на черното зимно яке на Т.Т. съответстват по състав на тези установени в цевта на ловна полуавтоматична пушка "****", модел "****" с номер обозначаващ оръжието BB148103B18, както и на тези установени по ръцете и дрехите на К. Й..

От заключението на комплексната съдебно – медицинска и балистична експертиза, изготвена във връзка с проведения следствен експеримент се установява, че вероятният механизъм на произведения изстрел, при който е получено огнестрелното нараняване на Т.Т. е стрелба с огнестрелно оръжие от упор или много близко разстояние, при което посоката на раневия канал и на възпроизведения изстрел е отпред назад, отляво наляво и отдолу нагоре спрямо шията. Траекторията на

куршума от дулото на оръжието до срещата му с пострадалия е права линия. Изстрелът е произведен от друго лице, като предвид всички данни по делото, то с достатъчно основание може да се каже, това лице е малолетния К. Й..

Съдът е обсъдил в подробности показанията на малолетния св.К. Й., дадени пред съдия, като правилно не им е дал вяра изцяло и конкретно относно обстоятелството, играли ли са двамата с пострадалия с процесната пушка в този ден и относно механизма на причиняване на смъртта на пострадалия Т., като ги е обсъдил в контекста на изготвените по делото съдебно медицинска и съдебно балистични експертизи.

В резултат на възприетата от съда фактическа обстановка и след анализ на доказателствения материал, първоинстанционният съд е приел, че подсъдимият Д. КР. Й. е реализирал престъпния състав на чл. 338, ал.3, пр.2, вр. ал.1 НК. Районен съд - Мездра е приел, че подс. Й. е допуснал нарушение при съхраняване на законно притежаваните от него огнестрелни оръжия и боеприпаси - на чл. 59, ал.1 и на чл. 98 ЗОБВВПИ, така и последвалата по непредпазливост смърт на малолетното дете Т.Б. Т.. Престъплението по чл. 338, ал.3 НК е от общоопасните престъпления, като изпълнителното деяние се осъществява с общоопасни средства или предмети. Тъй като нормата е бланкетна тя се запълва със съответните нарушени разпоредби. В случая, това са разпоредбите на ЗОБВВПИ и по конкретно чл. 59, ал.1 и чл. 98 от този закон. И двете разпоредби уреждат предвидените мерки за сигурност. И двата описани по-горе елемента на престъплението са установени по един безспорен начин - както неизпълнението на предвидените в запълващите норми мерки за сигурност по съхранение на притежаваните оръжия, така и настъпилата смърт на малолетното дете Т. Т.. Установена е и причинната връзка между смъртта на детето и неправомерното поведение на подсъдимия - неизпълнение на предвидените законови мерки за сигурност при притежаване на огнестрелно оръжие. Нито един от тези съставомерни елементи на обективната страна от обвинението не се оспорва от страните по делото.

Единственото, което се оспорва от правната квалификация на извършеното престъпление е квалифициращото обстоятелство, че случаят е особено тежък.

В мотивите си, контролираният съд е приел, че детето К. Й., макар и малолетно, е било обучено от своя баща да борави с оръжие. От показанията на св. И.Б. и Х. П./л.67-71 ДП, том V/ е установено, че те възприели тези умения на св.Й., като са го виждали заедно с баща му да стреля. Според съда, това обстоятелство е причина за пълна липса на родителски надзор върху непълнолетното дете, както и голямото количество огнестрелни оръжия/4 бр. ловни пушки и 28 бр. боеприпаси/, които са съхранявани изключително небрежно, немарливо, безотговорно и не по надлежния ред, както и че достъпа до тях не е бил обезпечен, така че да не предпоставя наличието на предпоставки за злополуки и наранявания. В резултат на тази немарлива дейност, съда

е приел, че е причинена смъртта на едно малолетно осем годишно дете, простреляно от упор от друго осем годишно дете, което умеело работи с оръжие, съчетано с мъчителна смърт на детето Т.Т., която е настъпила в рамките на 5-6 минути след прострелването, разкриват изключително висока степен на деянието и дееца, в сравнение с обикновените случаи на това престъпление.

Въззивната инстанция не споделя правния извод на решаващия съд, че деянието на подс. Д.Й. следва да се квалифицира като "особено тежък случай" по смисъла на чл. 93, т. 8 от НК.

В хода на настоящото производство и с оглед указанията на Софийския апелативен съд дадени с възобновителното решение, съдебният състав приема, че в случая не се касае за особено тежък случай.

В тази връзка следва да се посочи, че съгласно ППВС № 1/1983 г., чл. 93, т. 8 от НК намира приложение при престъпленията, при които общественно-опасните последици са по-тежки от предвидените за обикновените квалифицирани случаи, като се отчитат съществуващите отегчаващи отговорността обстоятелства. Съдебната практика трайно приема, че признакът особено тежък случай е налице, когато е налице висока степен на обществена опасност, както на деянието, така и на дееца /например решение № 501 от 20.04.1979 г. по н. д. № 370/1979 г. на ВС, III н. о. /. Същевременно високата степен на обществена опасност на дееца не може да бъде извлечена от характеристиките и степента на причинените съставомерни последици /в този смисъл например решение № 167 от 06.07.1993 г. по н. д. № 164/1993 г. на ВК на ВС/.

Според настоящият съдебен състав, действията на подс. Й. не покриват предпоставките на посочения текст на нормата на чл.93, т.8 НК, тъй като с оглед на настъпилите вредни последици, не се разкрива в кумулативна обвързаност на изключително висока степен на обществена опасност както на самото деяние, така и на дееца. Вярно е, че нарушението на правилата за съхранение на оръжие, при които макар и по непредпазливост е причинена смъртта на едно лице, се отличава с по-висока степен на обществена опасност отколкото други такива престъпления извършени по непредпазливост, тъй като засягат комплекс от обществени отношения, пряко свързани с гарантираните в Конституцията най-висши човешки ценности - правото на телесна неприкосновеност и правото на живот. В конкретиката на настоящия казус обаче, доказателствената съвкупност не сочи на завишена лична обществена опасност на дееца Й., която да е различна от обичайните за този вид престъпна деятелност. Чистото съдебно минало, липсата на противообществени прояви и наличието на трудова ангажираност са обстоятелства, които могат да характеризират подсъдимия като личност с ниска лична обществена опасност, която следователно изключва квалификацията на престъплението като особено тежък случай, по смисъла на чл.93, т.8 НК.

Въззивната инстанция не намери в доказателствената маса фактически признаци, които да отличават значително деянието от обикновените за тази правна квалификация случаи, поради което да се констатира, че този случай се отличава от тях. В резултат на извършеното от подсъдимия е настъпил като вредоносен престъпен резултат смъртта на едно лице. Законът не прави разлика на каква възраст е лицето, чиято смърт е настъпила, дали е пълнолетно или непълнолетно. Касае се за настъпила смърт на едно лице, без да има други странични, несъставомерни вреди /телесни повреди или материални щети/ за трети лица. Не могат да бъдат споделени доводите на първоинстанционния съд, че притежаваните на 4 бр. ловни оръжия и 28 боеприпаса от страна на подсъдимия и мъчителната смърт на малолетното дете са обстоятелства, които разкриват изключително висока степен на деянието и дееца, в сравнение с обикновените случаи на това престъпление. Напротив, оръжията, които са притежавани от подс. Й., са притежавани от него на законно основание, същият е имал надлежно разрешително, а законът не посочва допълнителен квалифициращ признак за начина на настъпване на смъртта. Предвид горните съображения – не се разкриват различни от обичайните за този вид престъпна дейност признаци при липсата на изключително висока степен на обществена опасност на конкретното деяние и на конкретния деец/Решение № 246/2016 г. по н. д. № 805/2016 г., III н. о.; Решение № 77/2016 г. по ВНОХД № 82/2016 г. на АС-Бургас; Решение № 100/2019 г. по н. д. 323/19 г., II н. о; Решение №226/13.05.2010г. на ВКС по н.д.№95/2010г. III н. о./. Даже и да отчетем обстоятелството, че на инкриминираната дата, подс. Й. не е съхранил надлежно притежаваното от него оръжие и боеприпаса, в резултат на тази дейност е настъпила смърт на едно лице, то тези действия на подс. Й., съвкупно преценени към съставомерните елементи на престъпното деяние, не водят до извод за квалификация на деянието като "особено тежък случай" - няма странични несъставомерни вреди, касае се за смърт на едно лице, липсват доказателства за изключително тежки общественоопасни последици и изключително висока степен на обществена опасност на дееца /Р 326-88-III н. о.; Р 153-85-III н. о. /. Не се споделят изводите на първоинстанционният съд, че уменията на К. Й., да стреля е обстоятелство, което води до пълната липса на родителски надзор върху непълнолетното дете е факт, който следва да отчита като сочещ на изключително висока лична обществена опасност на подс. Й., поради което и отчитането на това поведение като укоримо и завишаващо степента му на обществена опасност като личност е незаконосъобразно и неправилно. По делото се съдържат доказателства, св. показания на преподавателите на малолетното дете К. - св. Л.К. и св. С.П., както и на психолога в училището св. Х.Х. от които не се установява незаинтересованост или липса на контрол у подс. Й. и съпругата му. Дори от показанията на св. К. /л.154-155, том 2 ДП/се установява, че родителите на К. са "отговорни и съвестни".

В контекста на изложеното, въззивната инстанция намира, че правилната

правна квалификация на осъщественото от подс. Й. престъпно деяние е по чл. 338, ал.3, предл.1, във вр. с ал.1 НК, поради което атакуваната присъда следва да се измени като подс. Й. се признае за невиновен и на осн. чл. 304 от НПК се оправдае по първоначалното му обвинение по чл. 338, ал.3, предл.2, във вр. с ал.1 НК. Предвид всички гореизложено, настоящият съдебен състав намира, че в случая са налице основанията на чл. 334, т. 3, вр. чл. 337, ал. 1, т. 2, предл. 3 от НПК, поради което обжалваната Присъда следва да бъде изменена, като се приложи закон за по-леко наказуемо престъпление и извършеното от подсъдимия се преквалифицира в деяние по чл. 338, ал.3, предл.1, във вр. с ал.1 НК.

От субективна страна е несъмнено, че деянието по чл.338, ал.1 НК касаещо нарушаването на правилата за съхранение на оръжията и боеприпасите е извършено умишлено при форма на вината "пряк умисъл", а по отношение на последвалите по тежки последици от деянието по ал.1 на чл.338 НК- смъртта на едно лице, подсъдимият е действал по непредпазливост, като не е искал и не е допускал тяхното настъпване.

Преквалификацията на деянието, с прилагането на закон за по-леко наказуемо престъпление е предпоставка за намаляване на наложеното наказание "лишаване от свобода" от 6/шест/години на 4/години/ лишаване от свобода, определени по реда на 373, ал. 2 от НПК и на чл. 58а, ал. 1 вр с чл. 54 от НК.

С оглед на посочената и приета по-горе правна квалификация за извършеното от подсъдимия престъпление, като се съобрази с целите на наказанието, визирани в чл. 36 от НК и обществената опасност на деянието и на дееца, настоящият съд е на становище, че на същия следва да бъде определено наказание при условията на чл. 54 от НК. Като смекчаващи отговорността обстоятелства следва да бъдат посочени добрите характеристични данни, полагане грижи за семейството, оказаното съдействие на разследването във всички фази на процеса и изразеното съжаление за случилото се. Като отегчаващи отговорността обстоятелства настоящият съд отчете даването и обучението на малолетния К. да борави и да стреля с оръжие и наличието на още 3 бр. огнестрелни оръжия на общо достъпно място, включително и на малолетни лица. Св.К. Й. е малолетен, който няма изградени навици, не може да преценява реалната опасност и последиците, които биха настъпили ако ползва оръжие на тази крехка детска възраст и предоставянето на огнестрелно оръжие на дете е едно укоримо поведение. Преценявайки горепосочените обстоятелства поотделно и в тяхната съвкупност, отчитайки степента на обществена опасност на конкретното престъпление, с оглед тежестта на настъпилия вредоносен резултат, настоящият съд намира, че на подсъдимия следва да бъде наложено наказание при баланс на смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, около средния размер на предвиденото в закона, така както е приел и първия съд, но в приетата от настоящата инстанция

санкционна рамка на извършеното.

Въззивният съд намира, че ще бъде законосъобразно налагането на наказание лишаване от свобода, ориентирано между минималния праг от три години и средния размер на предвиденото наказание /средният размер в случая се явява 6 години и 6 месеца/, което да се ориентира малко по-близо до средния размер отколкото до законоустановения специален минимум, поради което законосъобразно ще бъде налагането на наказание в конкретен размер от 6 години, което да бъде намалено с 1/3 /т. е. с 24 месеца/, съобразно привилегията на чл. 58а, ал. 1 от НК – като бъде определено в окончателен размер на 4 години, което да се изтърпи ефективно при първоначален "общ" режим.

В съответствие със закона първият съд е приспаднал от така наложеното наказание лишаване от свобода и времето, пред което подсъдимият е бил задържан, за нуждите на производството, като в съдебния си акт е посочил и приложимия първоначален режим на изтърпяване на наказанието.

В обобщение във връзка с наложената на подсъдимия наказателна санкция и във връзка с доводите на частните обвинители и техните повереници, следва да се отбележи, че в принципен план наказанието е установена от закона мяра за държавна принуда, налагана от съда на лице извършило престъпление, която се изразява в засягане на определени права и интереси на лицето, показва отрицателната оценка на държавата относно това лице и неговото деяние и има за цел да предотврати извършването на нови престъпления от него и другите членове на обществото, като въздейства върху тях възпиращо и поправително-възпитателно. Така наказанието според българския законодател не е обикновено възмездие, а има конкретно определени цели, визирани в чл. 36 НК. Тези цели в настоящия случай, с оглед личността на подсъдимия и всички други обстоятелства по делото, изложени по-горе, според въззивната инстанция едва ли биха могли да бъдат постигнати с други различни по-високи по размер наказания, като прекомерната репресия едва ли ще въздейства в пълна степен на подсъдимия предупредително, ще го възпира от извършването на други престъпления и едва ли ще окаже нужното възпитателно и предупредително въздействие върху другите членове на обществото, тъй като последните са постижими при налагането на справедливи по размер наказания. Още повече, че настоящият съд изложи доводите си за приложимата за случая правна квалификация, като не възприе доводите на частното обвинение, че деянието представлява особено тежък случай.

Така намаленото наказание е справедливо, защото при диференциране на санкционните последици, въззивният съд, въз основа на изложената по горе аргументация, преценява задълбочено тежестта на инкриминираното деяние, съобразно индивидуализиращите ги престъпно съставомерни признаци - времеви и пространствени параметри, механизъм на извършване, насочено към несъобразяване с

установения правов ред, със съответните им субективни измерения в съзнанието на автора на престъплението при условията на обикновена и инцидентна престъпна дейност. Мотивиращи налагането на това наказание са и фактите, свързани с личността на дееца, с оглед характера и спецификата на престъплението, в което, като акт на поведение се проявяват неговите обществени и индивидуални качества и особености, и предвид изискванията на специалната превенция, обуславящи адекватната на репресивната и поправително-възпитателна функция, наказателна санкция. Така отмереното наказание въззивният съд намира за справедливо и съответно на степента на обществената опасност на деянието и на неговия извършител. В контекста на изложеното, въззивният съд намира за нужно да отбележи, че всякога едно прекомерно завишено наказание, несъответстващо на характера и механизма на осъщественото престъпление и на обществената опасност на деянието и дееца, е точно толкова несправедливо, колкото и явно заниженото по размер наказание. Безспорно е, че реализирането на наказателната отговорност не следва да бъде самоцелно действие или възмездие, а следва да съблюдава реализация на визираните в нормата на чл. 36 от НК генерална и специална превенция.

Така определеното на подс. Й. наказание от 4/четири/години "лишаване от свобода", като обективно и съответно на констатираните индивидуализиращи го признаци, според въззивната инстанция се явява справедливо. В този смисъл и предвид преквалификацията на престъпната деятелност на подс. Й., атакуваната първоинстанционна присъда следва да се измени като наложеното наказание на подс. се намали от 6/шест/ години "лишаване от свобода" на 4/четири/ години.

Предвид размера на наложеното на подс. Й. наказание, не са налице формалните предпоставки на разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от НК за обсъждане на възможностите за налагане на условно наказание. С оглед на този законосъобразен извод на първоинстанционният съд, споделен изцяло от въззивната инстанция, и доколкото са налице условията по чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС, правилно в контролирания съдебен акт е постановено наказанието да се търпи при първоначален "общ" режим - аргумент от обстоятелството, че се касае за извършено престъпление по непредпазливост.

При процедурата по чл. 371, т. 2 НПК правното значение на изявлението на подсъдимия не се свежда единствено до реда за определяне на наказанието при постановяване на осъдителна присъда. То е свързано и с лишаване на подсъдимия от възможността впоследствие да оспорва признатите факти, тъй като това изявление е еднозначно обвързано с доброволен негов отказ от гаранциите, които дава състезателният процес. Както първоинстанционният съд, така и въззивната инстанция, не могат да събират и да проверяват доказателства относно фактите по обвинението и не могат да приемат нови фактически положения относно инкриминираното

деяние/деяния, различни от установените от прокурора и признати от подсъдимия.

В тази насока, съдебният състав не може да кредитира представените от частното обвинение писмени документи като доказателства - а именно: два броя писма от Държавно Горско стопанство Мездра до адв. И.Н., заверен график за ловуване на индивидуален лов на дива свиня - м. януари, списък на ловците, които ще получат разрешителни за м. януари 2021г. и 12 броя разрешително за индивидуален лов. Следва да се отбележи и обстоятелството, че същите не са събрани и по реда посочен в нормата на чл.133, ал.1 НПК, а именно по искане на заинтересованото лице съдът или органът на досъдебното производство му издава удостоверение, по силата на което държавните и общинските органи, юридическите лица и едноличните търговци са длъжни да го снабдят с необходимите документи в рамките на тяхната компетентност. В случая, представените документи са предоставени на адв. Н., без наличието на издадено от съда удостоверение за това.

При служебната проверка, въззивният съд не установи допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на страните и по-конкретно до ограничаване на правото на защита на подсъдимия. Всички процесуално-следствени действия в наказателното производство са извършени при спазване на правилата на закона.

В останалата част, присъдата на МРС следва да бъде потвърдена като правилна - обоснована и законосъобразна.

С оглед изхода на делото пред настоящата инстанция, направените разноски за адвокат следва да останат за страните, така, както са направени.

Предвид гореизложеното и на осн. чл. 337, ал. 1, т. 1 и т. 2 вр. с чл. 334, т. 3 от НПК, Врачанския окръжен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Присъда № 2/17.06.2021г. постановена по НОХД № 276/2021г. по описа на Районен съд - Мездра, в наказателно осъдителната ѝ част, като ПРЕКВАЛИФИЦИРА престъплението извършено от подсъдимия Д. КР. Й. с ЕГН ***** от гр. Мездра и снета по делото самоличност, от престъпление по чл. 338, ал.3, предл.2, вр. ал. 1 от НК, В ПРЕСТЪПЛЕНИЕ по чл. 338, ал. 3, предл.1, вр. с ал.1 от НК, вр. с чл.54 НК като НАМАЛЯВА размера на наложеното му наказание "лишаване от свобода" от 6/шест/ години на 4/четири/ години "лишаване от свобода", при първоначален "общ" режим на изтърпяване, на основание чл.57, ал.1, т.3 ЗИНЗС.

ОПРАВДАВА подсъдимия Д. КР. Й., по първоначално повдигнатото му обвинение, че деянието представлява особено тежък случай, с квалификация по чл. 338, ал. 3, предл.2, вр. с ал.1 от НК.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата част.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____